

(X) העבדה בייצורם או בתיקונם של מצברים חשמליים או של חלקים מהם במידה שהדבר נוגע בכל חדר שבו עוסקים בתחומות עופרת גלמית או בהדבקה.

(XI) העבדה בנושאת שיירי טק בייצורם או בקישוטם של כל-יחידים.

חלק ב'

(I) העבדה במקום שקיימת בו סכנת אבק, נדף או התזה של תרכובות עופרת.

(II) טיפול בעורות גסים ודקים.

(III) העבדה מתחת לפני הקרקע בכל מכרה.

ג' .ו .ה שאו

מנהל ענייני המטעלה.

10 ביולי, 1945.

פקודת פיצויים לעובדים (הגדלות זמניות),

מס' 21 לש' 1945.

פקודה הבאה להגדיל באופן זמני את הפיצויים המשתלמים לפי פקודת הפיצויים לעובדים לתכליות הקשורות אליה.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1.—(1) פקודה זו תיקרא פקודת הפיצויים לעובדים (הגדלות זמניות), 1945, ותהיה נקראת פרק קנ"ד. כאחת עם פקודת הפיצויים לעובדים, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. במשך עמידתה של הפקודה הזאת בתקפה תהיה נודעת נפקות לתוספת השנייה על הפקודה העיקרית, כאילו באו במקומה של פסקה 1 שבתוספת ההיא הפסקאות הבאות: —

1.—(1) מקום שנגרם מוות כתוצאת חבלה, יהיו הפיצויים לפי הפקודה הזאת סך-המוכלל של סכום שיחושב בהתאם להוראות האמורות להלן, ואם העובד מניח אחריו מי-שהוא מבני משפחתו (שאינו ילד שלא הגיע לגיל של ארבע-עשרה שנה), החלוי לגמרי בהשתכרותו, ונוסף על-כך הוא מניח אחריו ילד אחד או ילדים שלא הגיעו לגיל של ארבע-עשרה שנה, התלויים בו באופן כזה, גם סך נוסף (הנקרא להלן „קצובה לילדים“) של סכום שיחושב בהתאם להוראות האמורות להלן.

(2) הסך-המוכלל יחושב בהתאם להוראות הבאות: —

(I) אם הניח העובד אחריו תלויים כל-שהם, התלויים לגמרי בהשתכרותו, יהיה הסך-המוכלל סך השווה להשתכרותו בעבודתו אצל אותו מעביד עצמו במשך שלוש השנים שקדמו לחבלה בסמוך לה, או סכום של מאתיים וחמישים פונטים, הכול לפי הסך הגדול יותר, אבל לא יעלה בשום מקרה על חמש מאות פונטים;

(II) היתה תקופת עבודתו של העובד אצל המעביד האמור פחותה משלוש השנים הנ"ל, יהיו רואים את סכום השתכרותו במשך שלוש השנים הנ"ל — לצרכי סעיף-קטן (I) הקודם, שהוא גדול פי מאה וחמישים ושש בהשתכרותו השבועית הממוצעת במשך תקופת עבודתו למעשה אצל המעביד האמור;

(III) מהסך שחושב כנ"ל ינוכה סכום התשלומים השבועיים (אם שולמו כאלה), ששולמו לעובד לפני מותו, אבל רק כדי-כך, שהסך-המוכלל לא יפחת מן מאתיים וחמישים פונטים; ואם תשלומים שבועיים אלה נפדו לפי הפקודה הזאת ינוכה גם הסכום ששולם בפדייתם.

(IV) לא הניח העובד אחריו תלויים בו, התלויים לגמרי בהשתכרותו, אלא תלויים בה לחלקים, יהיה הסך-המוכלל אותו סך — שלא יעלה על-כל-פנים על הסכום המשתלם לפי ההוראות הקודמות שלעיל — שעליו אפשר יהיה לבוא לכלל הסכום, או — בהיעדר הסכום — שיהיה עשוי להיקבע — בבוררות — בסך מסתבר ומת-כנתי לפגיעה שנגרמה לתלויים הנ"ל.

(V) לא הניח העובד אחריו כל תלויים בו, יהיה הסך-המוכלל סכום השווה להוצאות המסתברות שהוצאו לטיפול רפואי בו, ולא יעלה על המישיה-עשר פונטים.

(3) סכום הקצובה לילדים יחושב בהתאם להוראות הבאות :

(1) הניח העובד אחריו לא יותר משלושה ילדים התלויים לגמרי בהשתכרותו ולא הגיעו לגיל של ארבע-עשרה שנה, תהיה הקצובה לילדים בגין כל ילד סך השווה לסכום שיתקבל משיכפל פונט אחד במספר החדשים שבין מות העובד ובין היום שבו תימלאנה לילד ארבע-עשרה שנה, ולא יושם לב לשברי חדשים ;

(11) הניח העובד אחריו יותר משלושה ילדים כאלה — כנ"ל, תשתלם הקצובה לילדים כנ"ל בגין שלושה מאותם הילדים שהם הצעירים שבהם ;

(111) לא ינוכה כל ניכוי מן הקצובה לילדים בגין סכום תשלומים שבועיים כל-שהם שנשתלמו לעובד לפי הפקודה הזאת על אותה חבלה, ואילו אם נפדו תשלומים שבועיים אלה לפי הפקודה הזאת, ינוכה הסכום שנשתלם בפדייתם, אם ובמידה שהוא עולה על הסך-המוכלל המשתלם מן הקצובה לילדים שנתבררה לפי ההוראות הקודמות שלעיל.

1 א. מקום שנגרם הינטל-עבודה גמור או חלקי בתוצאת החבלה, יהיו הפיצויים לפי הפקודה הזאת תשלום שבועי, במשך הינטל-היכולת, שלא יעלה על שני שלישים מהשתכרותו השבועית הממוצעת של העובד במשך שנים-עשר החדשים הקודמים, אם העובד זמן ממושך כזה אצל אותו מעביד עצמו, ולא, — כי אז מהשתכרותו השבועית הממוצעת במשך אותה תקופה קצרה יותר שבהמשכה הועבד אצל אותו מעביד עצמו, ואותו תשלום שבועי אינו צריך לעלות על ארבעה פונטים :

בתנאי כי —

(1) מקום שהתשלום השבועי שחושב כאמור פחות משני פונטים, יהיה העובד זכאי — בגין הינטל-היכולת הגמורה ובהמשכה — בתוספת שבועית השווה למחציתו של הפרש שבין אותו תשלום שבועי ובין סך של שני פונטים או השתכרותו השבועית הממוצעת, הכול לפי הסכום הקטן יותר, ואותה תוספת ינהגו בה לצרכי הפקודה הזאת כאילו היתה חלק מהתשלום השבועי ; וכן

(11) רשאי הנציב העליון לקבוע — בכלל — סולם של סכומי הפיצויים שיש לשלם במקרים של הינטל-יכולת חלקי."

הגדלת פיצויים
במסיבות מסוימות.

3.—(1) מקום שבתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת היה עובד כל-שהוא זכאי בתשלום שבועי בתורת פיצויים לפי הוראותיה של הפקודה העיקרית, יהיה זכאי — בגין כל שבוע שלאחר תאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — בסך שבועי נוסף, שביחד עם אותו תשלום שבועי ישווה לסכום התשלום השבועי שבו היה זכאי, אילו עמדה הפקודה הזאת בתקפה בתאריך התאונה, שבה מקור הפיצויים.

(2) מקום שיש לשלם פיצויים כל-שהם — לפי הוראותיה של הפקודה העיקרית — לתלויים בעובד שמת, בגין מוות שנגרם בתוצאת תאונה לפני תאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, וסכומם לא יקבע לפני תאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, ייקבע סכום אותם פיצויים כאילו עמדה הפקודה הזאת בתקפה בתאריך התאונה שבה מקור הפיצויים האמורים.

ג'. ו. ו. שאו
מנהל צנייני הממשלה.

11 ביולי, 1945.

פקודת ועדות חקירה (תיקון).

מס' 22 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת ועדות החקירה.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור :—

1. פקודה זו תיקרא פקודת ועדות החקירה (תיקון), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת ועדות החקירה, הנקראת הלה, "הפקודה העיקרית".

שם קצר.
פרק כ"א.